

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117214025
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117214025.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, IČO: 36 284 831, právne zastúpený JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov p r o t i žalovanému: J. R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Y. Y. XXX, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Konštantínova 3308/6, Prešov, o zaplatenie 236,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/152/2017-78 zo dňa 13.09.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 236,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 236,20 Eur odo dňa 29.5.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
II. Žalobca m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 9 ods. 2, § 25 ods. 1 písm. f), § 25a ods. 1, § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, § 2 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..
3. V odôvodnení uviedol, že žalobca poskytovateľom zdravotnej starostlivosti zaplatil celkovú sumu vo výške 236,20 Eur, ako vyplýva z č. I. 21-22 súdneho spisu. Ide o úkony zdravotnej starostlivosti presne špecifikované v predloženej regrese za obdobie od 4.2.2014 do 22.12.2015, kde sú uvedené diagnózy, na ktoré sa liečil žalovaný s popisom úkonov, ktoré uskutočnili poskytovatelia zdravotnej starostlivosti.
4. Zo zoznamu dlžníkov, ktorý je súčasťou súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že za rozhodné obdobie poskytnutia zdravotnej starostlivosti t.j. za obdobie od 04.02.2014 do 22.12.2015 bol žalovaný vedený v zozname dlžníkov.
5. Jednotlivé úkony zdravotnej starostlivosti, ktoré boli žalovanému poskytnuté za obdobie od 4.2.2014 do 22.12.2015 nepredstavujú neodkladnú zdravotnú starostlivosť v zmysle jej zákonnej definície § 2 ods. 3 Zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti. Samotný žalovaný na pojednávaní uviedol, že na choroby srdca a na hypertenziu sa lieči od roku 2008, pokiaľ ide o depresie a návštevu J. H.. H., samotný žalovaný uviedol, že sa tam liečil niekoľkokrát, v súvislosti s touto diagnózou bol aj niekoľkokrát hospitalizovaný. Pokiaľ ide o poslednú diagnózu uvedenú v regrese a to P., žalovaný súdu uviedol, že vzorka krvi mu bola odobratá v roku 2015 pri vyšetrení u H.. F. z kolena, aby bolo zistené, či tam nie je nejaká infekcia. Z výpovede žalovaného a predložených listinných dôkazov pre súd jednoznačne vyplynulo, že v tomto prípade sa nejednalo o neodkladnú zdravotnú starostlivosť a z toho dôvodu súd

je toho názoru, že zaplatenú sumu zo strany žalobcu uhradenú poskytovateľom zdravotnej starostlivosti vo výške 236,20 Eur je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že v prípade predloženia zoznamu dlžníkov aj dôkazu o odúčtovaní finančných prostriedkov ide o zásadné okolnosti, na ktorých má byť žaloba postavená a tieto neboli predložené spolu so žalobou, ich predloženie zákon kvalifikuje ako zmenu žaloby, čo je v prípade spotrebiteľského sporu neprípustné. Súd bol povinný vychádzať len z dôkazov existujúcich v spise v čase podania žaloby. Poukázal na ust. § 9 a 10 zákona č. 580/2004 Z.z., § 8 zákona č. 581/2004 Z.z., zákon č. 577/2004 Z.z.. Poisťovňa vôbec nemala hradiť úkony zdravotnej starostlivosti, ak žalovanému podľa žalobcu na to nevznikol nárok. Žalovaný ako laik nemôže poznať kódové označenie diagnóz a výkonov označených v regrese a či sú alebo nie sú neodkladnou zdravotnou starostlivosťou. Ani jeden z ošetrojúcich lekárov žalovaného neupozornil, že úkony nie sú kryté zdravotným poistením. Otázkou je, či to vôbec vedeli a či im poisťovňa tieto informácie poskytla. Podľa zákona je žalovaný občanom druhej kategórie, aj keď je celý život pracovne činný. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že postupoval v súlade s ust. § 153 ods. 1 CSP, v žalobe poukázal na všetky rozhodujúce skutočnosti. Zo žalovaným uvedených ustanovení vyplýva, že žalobca uhradza zdravotnú starostlivosť na základe zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti a podľa rozsahu ustanovenom v zákone č. 577/2004 Z.z., pričom podmienky rozsahu stanovuje § 9 a 10 zákona č. 580/2004 Z.z.. Práve ust. § 9 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. určuje obmedzenie nároku poistenca na plne hrazenú starostlivosť, ak je dlžníkom na verejnom zdravotnom poistení. Tvrdenia žalovaného, že nemôže vedieť, ktoré úkony sú alebo nie sú neodkladnou zdravotnou starostlivosťou a že nebol upozornený na to, že úkony nie sú kryté zdravotným poistením, sú pre posúdenie veci irelevantné. Neznalosť zákona neospravedlňuje. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Predmetom konania je zaplatenie pohľadávky, ktorej vznik žalobca odôvodňuje tým, že poskytovateľom zdravotnej starostlivosti uhradil zdravotnú starostlivosť poskytnutú žalovanému, pričom však z dôvodu, že žalovaný bol dlžníkom na zdravotnom poistení a nešlo o úkony neodkladnej zdravotnej starostlivosti, žalovaný na ich úhradu zo strany zdravotnej poisťovne nemá nárok a je povinný tieto náklady nahradiť poisťovni v zmysle ust. § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z..

11. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca vznik pohľadávky odvíja od úkonov zdravotnej starostlivosti poskytnutej žalovanému v období od 04.02.2014 do 22.12.2015. Úkony zdravotnej starostlivosti v zmysle dokladov predložených žalobcom boli poskytnuté v súvislosti s C. žalovaného (Y., P. P. (vyšetrenia, odbery pri podozrení na infekčné ochorenie), stredne ťažkou depresiou).

12. Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu argumentoval tým, že všetky vykonané úkony považuje za neodkladnú zdravotnú starostlivosť, v opačnom prípade by ich neabsolvoval.

13. Čl. 40 Ústavy SR zakotvuje, že každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon.

14. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., neodkladná zdravotná starostlivosť (ďalej len „neodkladná starostlivosť“) je zdravotná starostlivosť poskytovaná osobe pri náhlej zmene jej zdravotného stavu, ktorá bezprostredne ohrozuje jej život alebo niektorú zo základných životných funkcií, bez rýchleho poskytnutia zdravotnej starostlivosti môže vážne ohroziť jej zdravie, spôsobuje jej náhlu a neznesiteľnú bolesť alebo spôsobuje náhle zmeny jej správania a konania, pod ktorých vplyvom bezprostredne

ohrozuje seba alebo svoje okolie. Neodkladná starostlivosť je aj zdravotná starostlivosť poskytovaná pri pôrode. Neodkladná starostlivosť je aj vyšetrenie osoby označenej za možný zdroj rýchlo sa šíriacej a život ohrozujúcej nákazy, diagnostika a liečba osoby s rýchlo sa šíriacou a život ohrozujúcou nákazou. Súčasťou neodkladnej starostlivosti je neodkladná preprava osoby do zdravotníckeho zariadenia, neodkladná preprava medzi zdravotníckymi zariadeniami a neodkladná preprava darcov a príjemcov orgánov, tkanív a buniek určených na transplantáciu; neodkladnú prepravu vykonávajú poskytovatelia záchranej zdravotnej služby.

15. Súd prvej inštancie vyhodnotil úkony zdravotnej starostlivosti poskytnuté žalovanému ako nespádajúce pod neodkladnú zdravotnú starostlivosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.. Predmetný záver odvolací súd nepovažuje za náležite odôvodnený, a preto je nutné uvedený záver označiť ako predčasný. Súd prvej inštancie neuviedol, akými úvahami sa riadil, keď krvný tlak u žalovaného v hodnote 209 na 127 (ako to vyplýva z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 13.09.2017), stredne ťažkú depresiu a podozrenie na infekciu nepovažoval za také, ktoré bez rýchleho poskytnutia zdravotnej starostlivosti môžu vážne ohroziť jeho život, zdravie, prípadne spôsobujú náhle zmeny správania a konania osoby, pod ktorých vplyvom bezprostredne ohrozuje seba alebo svoje okolie. Skutočnosť, že žalovaný týmito diagnózami trpel dlhšiu dobu sama o sebe neznamená, že tieto si nevyžadovali poskytnutie zdravotnej starostlivosti a že ide o diagnózy, ktoré nie sú spôsobilé ohroziť život, zdravie žalovaného.

16. Pri výklade právnej normy nemožno bez ďalšieho vychádzať striktne iba z jej slovného znenia. Právnu normu je potrebné vykladať s ohľadom na účel sledovaný zákonodarcom, pri aplikácii normy, rozhodovaní vo veci náležite zohľadniť špecifiká, okolnosti daného prípadu a citlivo posúdiť, či zistené skutkové okolnosti možno subsumovať pod túto právnu normu. Zdá sa, že súd prvej inštancie sa týmto dôsledne neriadil a nevyrovnal sa s otázkou, či okolnosti, akými sú vysoký krvný tlak, podozrenie na infekciu, stredne ťažká depresia, by v prípade neabsolvovania úkonov zdravotnej starostlivosti neboli spôsobilé vážne ohroziť život a zdravie žalovaného, resp. spôsobujú osobe náhle zmeny správania a konania, pod ktorých vplyvom bezprostredne ohrozuje seba alebo svoje okolie.

17. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle čl. 40 Ústavy SR zákon má stanoviť podmienky týkajúce sa práva na bezplatnú zdravotnú starostlivosť, nie však výnimky z predmetného pravidla (k tomuto na porovnanie pozri znenie čl. 22 ods. 2 Ústavy SR). V predmetnom prípade nie je sporné, že žalovaný v rozhodnom období bol zdravotne poistený.

18. Pokiaľ je možné vyložiť podústavnú právnu normu (v tomto prípade ust. § 2 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z.) ústavnokonformným spôsobom, t.j. tak, aby v danom prípade bolo zachované právo zdravotne poisteného subjektu na bezplatnú zdravotnú starostlivosť, nie je potrebné zo strany súdu pristúpiť k podaniu návrhu Ústavnému súdu SR na posúdenie súladu podústavnej právnej normy s ústavou SR.

19. Odvolací súd je tiež názoru, že aj keby nešlo o úkony neodkladnej zdravotnej starostlivosti, je potrebné priznať relevanciu otázke, či žalovanému bolo dané poučenie, že absolvuje úkony zdravotnej starostlivosti, za ktoré bude musieť poskytnúť úhradu. Občan by nemal niesť negatívne následky systému, ktorý takéto poučenie neposkytuje. Len sotva dokážu laici rozpoznať jednotlivé úkony z pohľadu kritéria neodkladnosti.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, vec nesprávne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok zrušil s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie náležite posúdiť povahu úkonov zdravotnej starostlivosti vo vyššie naznačených intenciách a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).